

“RONGAREN”

Et informasjonsblad for Brødrene Risa A/S nr. 2, mai 1996 årgang 1.

Litt historie.

En del folk har lurt på hvor uttrykket “Rongarane” stammer fra. Det har seg slik at far til de tre brødrene, Tobias, Håkon og Georg Risa, Hans Risa fra Risa i Nærbø kom til garden Rangen på søre Kvia i 1907. Rangen ble til “Rongjå” på Nærbødialekten. Garden var på 70 da., men bare 3 da. var dyrket mark, slik at for å berga seg og en stor familie, så måtte han finne på noe i tillegg. Hans var en dyktig arbeider med stort pågangsmot og god helse. Han startet derfor med kanal og søkkjingsarbeid (grøfting). I tillegg dyrket han en god del hjemme på gården, slik at det var 30 da. dyrket, da Tobias overtok i 1949. Sønnene Tobias, Håkon og Georg etablerte Brødrene Risa i 1948. Firmaet ble på folkemunne kalt for “Rongarane”. I 1954, da Hans var 80 år fikk han og kona Taletta overrakt diplommet “Ny Jord”, som var et hedersbevis på den innsatsen som var utført for opparbeiding av god jordbruksjord på Jæren. Og firmaet Brødrene Risa A/S har gått fremover i den samme ånd som den gamle “Rongaren” drev i første halvdel av vårt århundre.

Økonomi.

Første tertial pr.30. april 1996 er enda ikke ferdig, men vi får trolig et dårlig resultat p.g.a. lang vinter, og at vi valgte å ikke permittere noen av de ansatte.

Nye anlegg.

Anleggsleder	Anleggsnr.	Prosjekt	Oppdragsgiver
<i>Bjelland</i>	1053	Flyva-Randaberg	Block Watne
	1055	Nordheim Løwenstrasse	Aadnøy entr.
	1056	Terassehus Gravarslia	Block Watne
	1057	Ventilkammer IVAR	Jærentreprenør
	1058	ABB Aker Base	A/S Betong
	1059	P-plass Malmheim krk.	Sandnes Kommune
	1060	Omlegging Gravarslia	Block Watne
<i>Kvia</i>	2044	T. Maulandsvei	Time Kommune
	2046	Skjeraberget	SI-Bygg
<i>Vatland</i>	6018	Skogstøstraen	Fjogstad A/S+priv.
	6019	Boligfelt Vestre Åmøy	Oskar Gusevik

Tipstelefon “Rongaren”, kontoret, 51 43 37 99, Arild Gausland, 945 32 553.

Allmannamøte.

Onsdag, 8. mai, var det innkalt til allmannamøte på Jærmuseet. Det var Paul Inge og Tore som hadde kalt inn til møtet, angående lønnsforhandlingene, forslag om tur, og valg av en ny tillitsmann. Når det gjaldt tillitsmann, så ble Paul Inge gjenvalgt uten motkandidat. Arild Gausland tok på seg oppgaven med å se på mulighetene for en firmatur utpå høsten en gang. Her er det åpenhet for forslag til reisemål. Tore og Paul Inge snakker med Bjarne angående eventuelle lønnstillegg. Diskusjonen gikk livlig rundt bordene, og en litt dreven møteleder burde nok vært på sin plass for å unngå at alle snakket på en gang. Og når det først var innkalt til allmannamøte, så var det litt beklagelig at ikke flere møtte opp.

Personalforhold.

Siden sist er vi blitt en del flere i firmaet. De nyansatte er:

Ahmo Secic, stikningsingeniør

Kenneth Eide, anleggsleder

Martin Eskeland, anleggsleder

Alf Nærland, anleggsarbeider

Arvid Risa, sjåfør

Tom Skjæveland, hjullasterfører

Kjell Ove Helleland, anleggsarbeider

Johan Friestad, hjullasterfører

Vi vil også gratulere Liv Risa med 50 års dag 25. april, Jostein Skogland med 40 års dag og Paul Inge Netland med 30 års dag 14. mai.

Endringer i maskinparken.

Tre av Åkermannmaskinene er nå levert. Den fjerde venter vi fremdeles på. Der ble handelen gjort om fra en EC 230 til EC 300. Denne maskinen skal Magne Auestad kjøre. Svein Viste overtar Magnes Hitachi. Kjell Kjosavik har overtatt etter Visten i grustaket på Reve. Øyvind Høyland har også fått sin Volvo FH 12. Det er og innkjøpt en brukt Volvo 4500, hjullaster.

Rapport fra IVAR-ledningen.

Når vi skulle ha en rapport fra IVAR-ledningen, var det naturlig denne gangen å spørre en av aktørene som er på denne jobben, og hvem andre kunne det passe bedre å forespør enn nettopp IVAR Vigre, og her er hans rapport:

Så var vi i gang med det som har vært det store samtaleemnet over lengre tid. Mandag 25. mars la vi den første "12-meteren" i grøfta. De påfølgende dagene ble det vel mye besøk på grøftekantene. Det følte som om halve Rogaland skulle se på når klypa tok røret ned til Gudmund og Kjell Ove, som dirigerte den i. Det har heldigvis roet seg noe ned med kikkerne. Nå er det helst bare en og annen av de "blåe" som titter innom for å se på fremgangen.

En måned senere, den 25. april har vi lagt 1120 m. Det må vi vel ha lov å si at er “nokså godt”. Elles fungerer både folk og utstyr meget bra. Og tilslutt, ros til alle som har vært med å få til klypa, for uten den hadde vi ikke vært der vi er idag.

En søt historie fra hverdagen.

At vi i Brødrene Risa A/S har et godt forhold til de vi jobber for, er følgende lille historie et synlig bevis på. En morgen da Jakob kom på jobb, hang følgende lille notat på maskinen:

***Beltebilfører. God morgen! Jeg har fått for lite jord, minst 4 skuffer foran huset og 2 skuffer mellom naboen og meg. Vil du være så snill å fylle på.
P.S. ikke for mye stein denne gangen.
Hilsen Hedvig i det øverste grå huset (nr. 30.)***

Og kjenner vi Jakob rett, så er alt i den skjønneste orden med både rett mengde jord og et minimum av stein hos damen.

Så et lite sukk fra kontoret.

Hei alle medarbeidere.

Kjem alle timelistene inn til oss mandag / tirsdag i den veka dei skal? - **NEI**

Står det alltid navn

på alle? - **NEI**

Er alle flinke til å skriva på

maskinnr. og anleggsnr.? - **NEI**

Vil alle ha lønsutbetaling annenkvartorsdag? - **Rekner med det.**

Skal me skjerpa oss? - **Håper det.**

Hilsen

Reidunn

“Nåttå mellom 11. og 12 mai”

For første gang på alle disse åra som entreprenørkåna, har eg vært ute for å “sjå” på det store prosjektet som me har for IVAR. Eg skulle få lov til å væra med når dei skulle kryssa jernbanen v/ Orstad.

Bjarne, Knut Terje, Georg og eg, reiste heimante frå kl 24.00, i pøsregn. Då me kom fram var gravinga i gang for fullt. 4 gravemaskiner, 2 shovler, dumpers og lastebiler var i aktivitet. Det var et imponerende syn, med alle gravemaskinane som grov på kryss og tvers med bare cm frå skuffene. Ledninger og kabler måtte dei og kryssa og ta hensyn til kvar gong dei sette skuffla i grøfta. Alt såg ut til å gå etter timeplanen. Grøfta var vel klar ved 2-tida. Litt ras var der frå kantane, men det var visst nokså vanlig forstod eg. (Kva visste vel eg.)

Så var det i gang med duk og singel oppå. Mest ferdige som dei var, uff uff så kom der vel eit nytt ras, som la seg til oppå den singla og ferdigstampa botnen. Så var det til med den lange gravemaskinarmen for å hente det opp att. Dei i grøfta sprang som galne, høyder skulle måles, alt skulle bare klaffe. Så var det bare å heise og “lirke” på plass den 10 tonn tunge og 24 m. lange røyren. Det gjekk utruleg godt. Det var ei spennande natt, me reiste heim då fuglane begynte å kvittre.